

تخمین پتانسیل تولید گندم و ارزیابی تناسب کیفی اراضی در مزارع انتخابی دشت ارزوئیه، استان کرمان

علی زین الدینی، مهدی امیربیور و لادن شفیعی

به ترتیب عضو هیات علمی، کارشناس و عضو هیات علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان کرمان

نتایج و بحث

مطالعات خاکشناسی، انجام شده نشان می دهد که براساس سالهای جامع ده بندی خاک‌ها، خاک‌ها در دو رده Entisols و Aridisols قرار دارند که بیشترین و کمترین عملکرد به ترتیب مربوط به تحت گروه‌های Typic Haplosalids و Typic Torriflovents می‌باشد. بنابراین باستی مدیریت اعمال شده بر روی خاک‌های این دو تحت گروه متفاوت باشد و برای خاک‌هایی با شوری زیاد مدیریت و بیزه ای را اعمال نمود. مشخصات اراضی از قبیل شوری، قلیائیت، اسیدیت، آهک، گچ، بافت و ساختمان بر عملکرد گندم موثر و مهم می‌باشد. نتایج طبقه بندی تناسب کیفی اراضی نشان می دهند که کلاس‌ها از خیلی مناسب تا نامناسب دائمی (N1 تا S1) با محدودیتهای شوری، قلیائیت، خصوصیات بافت و ساختمان تغییر می‌کنند. بررسی ها نشان می دهند که در مزارع انتخابی شوری بیشترین تأثیر را بر روی عملکرد دارد و بیشتر کلاس‌ها در محدوده N1 تا S1 با محدودیت شوری پراکنده شده اند. طبقه بندی تناسب اقلیمی نشان می دهد که بر اساس روش محدودیت ساده برای کشت گندم پائیزه (S1) روش محدودیت با توجه به تعداد و میزان محدودیت ها (S2) و روش پارامتریک که شاخص اقلیم با روش‌های استوری و روش جذب گیری محاسبه شده باشد (S1) می‌باشد.

نتایج تخمین پتانسیل عملکرد گندم پائیزه براساس روش آگرواکولوزی (AEZ) نشان می دهند که متوسط عملکرد واقعی گندم در این منطقه حدود ۳۵۰۰ کیلوگرم در هکتار و پتانسیل تولید گندم حدود ۶۵۵/۵ کیلوگرم در هکتار ماده خشک و ۷۵۴۰/۱ کیلوگرم ماده مرطوب می باشد. پتانسیل تولید اراضی نیز برای مزارع مطالعه شده محاسبه گردید که بررسی نتایج نشان می دهد که بیشترین و کمترین عملکرد به ترتیب ۵۶۱۰ و ۵۸۰ کیلوگرم در هکتار می باشد که با عملکرد واقعی تفاوت کمی دارد.

منابع مورد استفاده

- ۱- زین الدینی، ع. و م. مسیح آبادی. ۱۳۸۲. ارزیابی تناسب اراضی گندم در استان کرمان، مجموعه مقالات هشتمین کنگره علوم خاک ایران، ص ۱۲۵-۱۳۷.
- ۲- گیوی، جواد. ۱۳۷۶. ارزیابی تناسب اراضی برای نباتات زراعی و باخی، نشریه شماره ۱۰۱۵، مؤسسه تحقیقات خاک و آب، تهران.
- ۳- مؤسسه تحقیقات خاک و آب. ۱۳۸۱. گزارش نهایی تعیین تناسب اراضی و پتانسیل تولید برای گندم آبی در دشت ارزوئیه (استان کرمان)، نشریه فنی شماره ۱۱۴۲.

مقدمه

نتایج حاصل از مطالعات خاکشناسی و طبقه بندی اراضی و نهایتاً مطالعات تناسب اراضی نشان داده است که اگر عوامل محدود کننده خاک (محدودیت‌های موجود در سری، های خاک) و اقلیم و محدودیت‌های خاص محصول با توجه به اقلیم مورد نظر را رعایت و از هر زمین مطابق استعدادش و از هر اقلیم بر اساس توأم‌نامدی های آن بهره برداری شود، بیشترین محصول با بالاترین کیفیت البته با رعایت سایر پارامترهای غذایی و مدیریت هر منطقه قابل حصول خواهد بود [۲]. مطالعات تناسب اراضی بر مبنای روش فائقه با استفاده از خصوصیات اراضی و تطبیق آنها با جداول نیازهای گیاهی انجام می‌گردد. تاکنون بر اساس این روش مطالعات زیادی انجام شده است. عمدۀ مطالعات بصورت کیفی بر روی تیپ‌های بهره وری گندم، جو، ذرت، پنبه، سیب زمینی، لگومهای علوفه ای و نخل رونقی می‌باشد و اکنون از مشخصات اراضی استفاده شده است [۱]. در این تحقیق ارزیابی تناسب و تخمین پتانسیل عملکرد گندم پائیزه در دشت ارزوئیه استان کرمان انجام شده است.

مواد و روش‌ها

برای ارزیابی تناسب اراضی و تعیین پتانسیل گندم آبی در دشت ارزوئیه، ۶۰ مزرعه انتخاب گردید و طرح در دو سال زراعی بر روی گندم رقم فلات اجرا شد. برای هر مزرعه جداول مخصوص درآمد-هزینه، استفاده از ماشین آلات، تاریخ کاشت، برداشت و... و عملکرد محصولات به عنوان یک پارامتر که تحت تأثیر خصوصیات خاک قرار می‌گیرد مطالعه و در نهایت روابط رگرسیونی بین خصوصیات خاک و عملکرد برقرار و تأثیر شوری بر روی عملکرد مشخص گردید.

برای ارزیابی تناسب اراضی پارامترهای مهم و موثر بر روی عملکرد (شوری، اسیدیت، نسبت جذب سدیم، بافت، ساختمان، آهک. و...) تفکیک و بر اساس روش پارامتریک طبقه بندی انجام گردید. همچنین شاخص اراضی از روش ریشه دوم بدست آمد. ارزیابی اقلیمی تیپ‌های بهره وری مورد مطالعه با توجه به شرایط آب و هوایی منطقه به سه روش محدودیت ساده، تعداد و میزان محدودیت‌ها و روش پارامتریک تعیین گردید [۳و۴]. نیازهای گیاهی از جداول گردآوری شده توسط سایس (۱۹۹۱) با تصحیح و تعدیل با شرایط منطقه مورد استفاده قرار گرفت [۴] و در نهایت طبقه بندی انجام شده مورد تجزیه و تحلیل و نیز پتانسیل منطقه برای تولید گندم و محصول تولیدی در شرایط مزرعه مورد بررسی قرار گرفت.

5- FAO, Unesco. 1997. Irrigation drainage and salinity, an international source book parts, Unesco/Hutchin Son and Co London.

4- SYS, C.E. van Ranst and Y. Debareye. 1991. Land evaluation. Part I, II, III, General administration for development agriculture Publ. No: 7, Brussels, Belgium.